

[Retoff.]

nødvendige, kan jeg ikke se rettere, end at saa maa disse velstillede Kredse i en saadan ekstraordinær Situation være med til at skaffe Pengene, være med til at bære Byrderne i forstærket Grad. Jeg tror heller ikke, at der vil blive rejst særlig vægtige Indvendinger mod denne Form for Beskatning. Fra Behandlingen af et lignende Forslag i sidste Samling husker jeg, at den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Clausager, udtalte sin Sympati for en Merindtægtsskat. Det tror jeg ogsaa vil være Tilfældet i Aar, men det faar vi jo at høre senere.

Et Par Indvendinger, som er gjort mod Merindtægtsskatten, vil jeg tage frem. Det er blevet hævdet, at det er en besværlig Form for Skat at arbejde med. Dette er en Indvending, som jeg dog ikke tillægger ret stor Betydning. Med det almindelige Kendskab til Love og Administration, som man har, tror jeg ikke, der er uoverstigelige Vanskeligheder; jeg tror, at en saadan Lovforholdsvis let vil kunne administreres. Derimod kan der rettes en anden Indvending mod Merindtægtsskatten, som er alvorligere, og det er den, at hvis man udskriver Merindkomstskat paa et forkert Grundlag, vælger forkerte Sammenligningsaar, kan den komme til at ramme urimelig haardt. Men jeg vil fastslaa som min Opfattelse, at den højtærede Finansminister har valgt rigtigt ved at tage de 3 i Lovforslaget nævnte Aar som Grundlag for Merindkomstskatteberegningen. Skatteaarene 1933—34, 1934—35 og 1935—36 viser, naar man gennemgaar de officielle Tal, jævn Stigning for Personer, jævn Stigning eller maaske rettere udtrykt stærk Stigning for Aktieselskaberne. Selv om 1933—34 ikke var noget særlig godt Aar, viser det alligevel en saa stærk Stigning i Indkomsterne, at man vist roligt kan gaa ud fra, at et Gennemsnit af de 3 nævnte Aar vil danne et rimeligt Normalbillede for Indtægterne og derfor ogsaa være egnet til at danne Udgangspunktet for Paalæg af denne Merindkomstskat.

Jeg hilser ogsaa med Glæde, at der i Lovforslagets § 7 er indsat Bestemmelser, der viser, at det, Lovgivningsmagten tilsigter, netop er at merindkomstbeskatte de Indtægter, som er steget for Aaret 1937—38, men derimod ikke saadanne, hvis Stigning skyldes andre Forhold end de herskende Konjunkturer, f. Eks. udbetalt Livrente, eller hvad der nu ellers kan være, idet disse kan undtages fra Merindkomstbeskatningen. Jeg kan i denne Forbindelse

ikke afholde mig fra at lille Hjertesuk over, at dette skal ske efter Ansøgning. Jeg er ikke saa forfærdelig glad for, at den Slags skal foregaa efter Ansøgning, og jeg er det ikke, fordi jeg husker, hvorledes Praksis var, da man i sin Tid, i 1927, fik Formueskattelettelsesloven. Det gik saaledes, at de mest kyndige fik Lettelsen, hvorimod de andre ingen fik. Men jeg vil indrømme, at jeg kan ikke se nogen anden Maade, hvorpaa Fritagelsen kan iværksættes, og jeg vil derfor sætte mit Haab til, at de skatteliggende Myndigheder, hvor der virkelig er Grund dertil, gør de Skatteydere, som ikke selv ser det, opmærksom paa, at de ved at indsende en saadan Ansøgning kan blive fri for at betale en Merindkomstskat, som ikke er tilsigtet.

Om Tillægsskatten finder jeg ikke Anledning til at sige ret meget. Selv om jeg mener, at Merindtægtsskat er den Form for Skat, som er rigtigst, naar der er Tale om Kriseskate, indrømmer jeg, at det vilde være urimeligt over for de Personer, som paalignes en Merindkomstskat, ikke samtidig at tage en Skat af de Personer eller Aktieselskaber, som gennem Aarene har konstateret en betydelig Indtægt. Derfor finder jeg det ogsaa rimeligt, at man særlig beskatter de Aktieselskaber og de Personer, som har en konstant Indtægt af en nærmere angiven Størrelse. Jeg mener ogsaa, jeg kan sige om den foreslaaede Skala, at den er lempelig. Den er saaledes, at de paagældende, uden at nogen bliver gaaet for nær, vil kunne yde de Ofre, som i dette Forhold er nødvendige for Samfundet.

Om selve Lovforslagets tekniske Side finder jeg ingen Anledning til at udtale mig ved denne Behandling. Det er min Opfattelse, at Loven er saa klart affattet, at den vil være let at anvende i Praksis, og jeg vil udtale som min Tro, at dette Lovforslag vil faa en let Gang gennem Rigsdagen. Det indeholder ikke Kuponskat eller andre slemme Ting, som ved passende Lejlighed er luftet som Formodninger. Det drejer sig kun om en ren og skær Indtægtsskat, der lægges paa de Skuldre, som man mener kan bære denne ekstra Byrde. Jeg skal slutte med at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling og kan tilsige mit Partis Medvirken hertil.

Clausager: Jeg skal først sige lidt om Lovforslaget i Almindelighed i Belysning af de Love, der har nødvendiggjort det, og derefter noget om Lovforslagets Enkeltheder. — Det er en Række vedtagne og forelagte Love, i det væsentlige Understøt-